

Internationale vrouwendag is een grote show geworden

Op 8 maart 1908 gingen in New York de vrouwelijke textielarbeiders uit bittere noodzaak massaal de straat op om actie te voeren tegen hun ellendige werkomstandigheden, levensomstandigheden en hun veel te lage lonen. De leuze 'brood en rozen' die aan hun optreden verbonden is, heeft zich indertijd over de hele wereld verspreid, ook via een beroemd geworden song. Acht maart ging in die tijd nog over wezenlijke thema's.

Maar wanneer je naar de huidige invulling van de Internationale Vrouwendag kijkt, dan zijn het brood en de rozen grotendeels vervangen door high tea en petit fourtjes. Op de feestprogramma's staan workshops, voordrachten en forumdiscussies voor hoogopgeleide vrouwen, die dan de gelegenheid aangrijpen nog eens leuk met elkaar te netwerken en hun eigen successen fraai in de etalage te zetten. Allerlei organisaties, die in congressalen hun feest vieren, proberen elkaar bovendien de loef af te steken met mooie hennatatoes, tarotlezingen, goed gevulde goodybags en zelfs wellnessarrangementen, terwijl de bijstandmoeders blij zouden zijn met het geld van een toegangsbewijs om hun boodschappenkarretje mee te vullen.

Internationale Vrouwendag is een grote show geworden alsof alle vrouwelijke rechtsongelijkheid is verdwenen en de buit voor de onderdrukte vrouwen al lang binnen is.

Acht maart moet ook over de thema's gaan waar moslima's, studenten en andere allochtone en autochtone vrouwen aandacht voor willen krijgen. Te denken valt aan het vinden van een stageplaats, gezonde werkomstandigheden, een geschikte baan, te lage inschaling, vooroordelen ten opzichte van allochtone vrouwen, onderdrukkende broers, een prettig leven en de vrijheid om in alle rust een hoofddoek te dragen. Maar het moet ook gaan over vrouwen in kwetsbare beroepen, de thema's waar de alleenstaande moeder, bijstandsvrouw en de onopgeleide vrouw mee worstelt. Deze thema's ontbreken op de 8 maart programmering. Dit in tegenstelling tot de thema's van de geslaagde en hoogopgeleide vrouwen, hun onderwerpen staan wel hoog op de 8 maart programma's.

Internationale Vrouwendag is veel te intellectueel en te commercieel geworden. Dat terwijl juist op die dag en vooral met het huidige politieke klimaat de solidariteit met de moslima's, allochtone vrouwen en andere minder bedeelde vrouwen centraal moeten staan. Want zolang allerlei werkende vrouwen tijdens ziekte en vakantiedagen niet worden doorbetaald, zolang die ellendige marktwerking ertoe leidt dat juist onder aan de arbeidsladder alleen maar meer werk voor minder geld verzet moet worden, zolang juist voor ongeschoolde arbeid via allerlei trucs de normale cao's ontweken worden. En zolang ongeschoolde arbeid weinig waardering krijgt en vaak door allochtonen gedaan wordt, zolang allochtone vrouwen ook als tweederangs burgers worden behandeld, en zolang vrouwen zich niet in alle vrijheid kunnen emanciperen en de onderdrukkende broers vrij spel krijgen moet 8 maart óók over 'de textielarbeiders van nu' gaan. Het brood-en-rozen-ideaal is anno 2011 nog steeds springlevend.

Nora Kasrioui,
Rana Al-Saady,
Rachida Belhadj,
Romilda Boerleider,
Sheima Farag,
Marijs van Hoek,
Evelien Simons,
Maaïke de Vries.